

CARPE DIEM
DAGBOEK VAN EEN DICHTER

Carpe Diem

Dagboek van een Dichter

Hub Zwart

© 2010 Copyright Hub Zwart
ISBN 978-94-90683-04-7

INHOUD

Eerste Week	9
<i>Ochtend</i>	11
<i>Elegie</i>	12
<i>Matterhorn</i>	13
<i>Arena</i>	14
<i>Roeping</i>	15
<i>Hoorcollege</i>	16
<i>Ontijdig</i>	17
Tweede Week	19
<i>Hongerproef</i>	21
<i>Strandwandeling</i>	22
<i>Fruen fra Havet</i>	23
<i>Poëzie als reddingsboei</i>	24
<i>Ex</i>	25
<i>Hagepreek</i>	26
<i>Carpe Diem</i>	27
Derde Week	29
<i>Save my Soul</i>	31
<i>Hokusai</i>	32
<i>Pyrotechnologie</i>	33
<i>Liudger</i>	34
<i>Ardennen</i>	35
<i>Bidprentje</i>	36
<i>Vecmont</i>	37

Vierde Week	39
<i>Twee modellen</i>	41
Λόγος σπερματικὸς.....	42
<i>Kruis en munt</i>	43
<i>Overweging</i>	44
<i>Neolithische revolutie</i>	45
<i>Archeologie</i>	46
<i>De bende van de nacht</i>	47
Vijfde Week	49
<i>Kloostertuin te Brno</i>	51
<i>Gestichte liefde</i>	52
<i>Snelwegloge</i>	53
<i>Louteringsberg</i>	54
<i>Flora</i>	55
<i>Venus in vino</i>	56
<i>Revolte</i>	57
Zesde Week.....	59
<i>Walhalla</i>	61
<i>Zonnekoning</i>	62
<i>Schaakstuk</i>	63
<i>Smoke signal</i>	64
<i>Kalligrafie</i>	65
<i>Anatomie van het verlangen</i>	66
<i>Moeras</i>	67
Zevende Week	69
<i>Jurassic Park</i>	71
<i>Code</i>	72

<i>Kansloos</i>	73
<i>Tranny song</i>	74
<i>Transvestite's song</i>	75
<i>Koortsdroom</i>	76
<i>Levenslang</i>	77
Achtste Week	79
<i>Provocatie</i>	81
<i>Abstineren</i>	82
<i>Dubbelliefde</i>	83
<i>Beroering</i>	84
<i>Jurassic site</i>	85
<i>Biblia bibliorum</i>	86
<i>Vrije liefde</i>	87
Negende Week	89
<i>Locus delicti</i>	91
<i>Twee genres</i>	92
<i>Schreber-syndroom</i>	93
<i>Topologie</i>	94
<i>Veldhaptonomie</i>	95
<i>Van tweeërlei minne</i>	96
<i>Strandscène</i>	97
Tiende Week	99
<i>Penthesilea</i>	101
<i>Intimiteit</i>	102
Πάντα ῥεῖ	103
<i>Ex libro naturae</i>	104
<i>Laatste woorden</i>	105

<i>Uittocht</i>	106
<i>Your thighs</i>	107
Elfde Week	109
<i>Furor astronomicus</i>	111
<i>Écriture prophylactique</i>	112
<i>Planetarium</i>	113
<i>Leie-studie</i>	114
<i>Wachtstand</i>	115
<i>Catalogus</i>	116
<i>Schrijfmachine</i>	117
Twaalfde Week	119
<i>Interview</i>	121
<i>Prehistorie</i>	122
<i>Paradijs</i>	123
<i>Natura facit saltus</i>	124
<i>Lied van de arbeid</i>	125
<i>Dionysisch</i>	126
<i>Elevatie</i>	127
Dertiende Week	129
<i>Vliegreis</i>	131
Tò A καὶ τὸ Ω	132
<i>Bouwstenen</i>	133
<i>Materia prima</i>	134
<i>Soirée</i>	135
<i>Versje uit mijn vroege jeugd</i>	136
<i>Regressie</i>	137

Eerste Week

Ochtend

Langs verharde wegen,
Paden en traversen,
Niets komt me ongelegen,
Enkel met mijn verzen,
Enkel met mijn verzen onderweg,
Slechts met verzen kan ik overweg.

Elegie

Zo winters, zo flegmatisch,
Zo Habsburgs-Adriatisch,
Zo Duits-Mediterraan:
Duino, volle maan.

Matterhorn

Een bergtop is een eiland in de wolken,
A summit is an island in the clouds,
A rock of faith amidst a sea of doubts,
Verdrongen goden mogen hem bevolken.

Arena

Met jouw sculptuur van vlees wil ik me meten,
Jou op een goed moment met een gevecht
Verblijden, hijgend als een strandatlete,
Een liefdestweekkamp als gewoonterecht.

In de zwoele, rulle, ruim bemeten
Zandverstuiving kunnen we terecht,
Vruchteloos slaak jij jouw koor van kreten,
Zachtzinnig word je in een stuit gelegd.

Ik heb voor ons de lijnen uitgezet,
Het oppervlak al als een mijnenveger
Omljnd, omcirkeld, nauwgezet, integer

Van steen en hout ontdaan. Dat dit sonnet
Mij toegang tot jouw heimelijke leger
Verschaft en tot ons blote hemelbed.

Roeping

Huispostilles dichten,
Een testament in jamben,
In verzen, dithyramben,
Een bedelorde stichten.

Hoorcollege

Het mechaniek van tong en strottenhoofd
En lippen stond hen toe een taal te spreken,
Al was er ook gebarentaal: een teken
Geven met je hand of met je hoofd.

Tong en lippen richtten zich tot oren
En uit dat samenstelsel van organen,
Van tong en strottenhoofd en oormembranen,
Is ooit, primordiaal, de taal geboren.

Waar ooggestuurde, vrije mensenhanden
De dingen rooiden, vormden, overmanden,
Tot bruikbaarheid en overgave dwongen,
Werd er door stemmen, luid, in koor, gezongen.

Het sluitstuk van de antropogenese
Brak aan toen twee systemen samenspannden,
Want wat is schrijven: spreken met je handen
En met je ogen luisteren is lezen.

Ontijdig

Mijn poëzie is niet van deze tijd,
Misplaatst, *unzeitgemäß* in elke zin,
Mijn liefde en mijn seksualiteit
Zijn het evenzeer en evenmin.

Tweede Week

Hongerproef

Satan, smalend: “Maak dat deze steen
Op Uw gezag verandert in een brood”,
Maar Jezus gaf niet toe en hield zich groot:
“De Mensenzoon leeft niet van brood alleen”.

Ook op de tempel, op het tempeldak,
Daagde hij Hem uit, maar Jezus sprak:
“Ik test, ik onderzoek, ik provoecer
Mezelf, mijn eigen ziel, maar niet de Heer”.

En op een bergtop zei hij: “Alles, dit:
Het Heilig Land, de landen eromheen,
Vermaak ik tot Uw have, Uw bezit”,

Maar Jezus, zich vermannend, sprak: “Ga heen,
Weet dat Ik slechts de Vader en alleen
Diens koninkrijk der hemelen aanbid”.

Matteüs 4:1-10

Strandwandeling

Waar vissers aan het werk
Sprak Hij hun van het heil,
Bij Jezus onder zeil
Te raken, van Zijn kerk.

Matteüs 4:18-22

Fruen fra Havet

Hoe jij je, schijnbaar nors, hautain, blasé,
In een doorwoelde, turbulente, warme
Branding als een prooidier liet omarmen,
Hoe jij de branding was... Ik stak in zee.

Poëzie als reddingsboei

Ik dichtte als bezetene, voor drie,
Bosdithyramben van een late heiden,
Maar ongeschikt, beschamend leken mij de
Gedichten van mijn hand, idolatrie.

Verslaafd aan alcohol, teutomanie,
Volstrekt ten prooi aan moeilijk te bestrijden
Suïcidale thanatofilie,
Verloor ik mij in slechts voor ingewijden

Te verteren Wodanaforismen,
In stafrijm, over eikenwoudgeheimen,
In auto-erotiek en Jezusrijmen.

Door drank en juveniel alcoholisme
Op weg naar een vroegtijdig cataclysmen,
Vermocht ik het door dichtwerk toch te lijmen.

Ex

Sinds mijn libido jou niet meer voedt
En jij me uit jouw leven hebt verstoten,
Oog je plomp en lomp, verwelkt, verschoten,
Jouw huid oogt bleker, dunner lijkt jouw bloed.

Het knaagt aan mij dat jij het niet meer hebt
Sinds ik mijn laatste versje voor jou typte,
Dat jij verschaald, verslapt lijkt en verlept,
Want zonder liefde boet je in aan diepte.

Ik liet me grondig met jouw lichaam in,
Jouw naad, jouw grens, jouw snijpunt, jouw begin,
Ik had jou voor het leven uitverkoren

Tot metgezel en duinpankoningin,
En onze erotiek, ons toebehoren,
Leek mij een lange bloesentijd beschoren.

Hagepreek

De vogels in het veld
 Vergaren goed noch geld,
     Ze zaaien niet,
     Ze maaien niet,
 Beleggen niets in schuren,
 Ze blijven onbezorgd,
 God heeft voor hen gezorgd,
 Gods hand zal hen besturen.

De leliën in het veld
 Arbeiden niet, noch spinnen,
     Geen koning weet
     Zich zo gekleed
 Zoals hun kelk van binnen,
 Hun pralende ceinturen,
 Hun bloemminiaturen
 Met meeldraden ertussen,
 Geen hand kan het borduren...
 Zijt gij niet meer dan mussen?

Matteüs 6:25-34

Carpe Diem

Dit is mijn oogst, ik pluk de dag
In verzen, slechts de goeie
Behoud ik, na veel snoeien
En met het oog op morgen:
Ooit moet een lezer overstag,
Een hand moet dit bezorgen.

Derde Week

Save my Soul

Hoe maak ik poëzie, hoe maak ik Diets,
Dat mij die ene, uitverkoren lezer
Vindt, als mijn ontdekker, mijn genezer,
Mijn redder uit het tekstuele niets,
Hoe red ik mij hieruit, hoe maak ik Diets?

Hokusai

Wie dit vermag, volbrengt, behaalt de top:
Te schetsen of te etsen, in gedichten,
Het ochtendlandicoon, de Fuji top
In zesendertig landschapsvergezichten,

In landschapstaal: een reis, een tussenstop,
Loonzagers die hun slopend werk verrichten,
Afwaartse winden die hun onheil stichten,
Een bedevaart, en ruiters in galop.

Wie dit vermag: Mount Fuji in profiel,
Die reken ik voorgoed, dientengevolge,
Tot het allerhoogste percentiel:

Een bergtop die ons ziet, die ons blijft volgen,
Niet slechts die boot die, met getergde kiel,
Door golffractalen welhaast wordt verzvolgen.

Pyrotechnologie

In oertijdgrotten, vroege steentijdkloven
Waar hordeleden, hurkend, knie aan knie
Als bosnomaden waren aangeschoven
Ontstond de pyrohuisvlijtindustrie:

Vuur ontsteken, hoeden, temmen, doven,
Het werkte als een hordetherapie,
Zo kwamen zij hun vlammenangst te boven,
Hun haardvuur werd een broedkast van chemie.

Bont uitgedost, met barn en been getooid,
Met mammoetvacht en blauwe reigerveren,
Zo konden zij, in clanverband, verstrooid,

Tot heren van het Zijn evolueren
En wisten zij, ontketend en ontdooid,
Hun vuurfobie tot kunst te sublimeren.

Liudger

Voor stugge, uitzichtloze missietochten,
De lucht leek één immense stapelwolk,
Begaf hij zich als aangezochte tolk
Op weg. Geen wapen, slechts het zwaar bevochten

Woord stak in zijn gordel als zijn dolk.
Verwachtingsvol bezocht hij het bezochte,
Aan heidendom en bijgeloof verknochte,
Vrijgevochten bos- en heidevolk

Dat zang en dans aan bosdemonen wijdde.
Zo deed hij zelfs de brakke overzijde
Van de IJssel aan, op ieder Ding

Vroeg hij het woord en preekte kerstening.
In turbulente en precaire tijden
Bond hij de strijd aan met ontreddering.

Ardennen

In de Ardennen,
Domein, milieu
Van herten en dennen
Wordt God *Mon Dieu*.

Bidprentje

Wat hij als jager op de hielen
 Zat kwam knielend aan zijn eind,
     Het fierste hert
     Ging zo ter ziele,
     Moest als het werd
     Getroffen knielen.

Dit was een ommekeer, een dooi:
 Zijn triomfantelijke prooi
 Stond als een fallus overeind.
     Zijn kruis verscheen
     Niet bij zijn dij,
     Maar in het been
     Van zijn gewei.

Een prooidier dat een kruisboog droeg...
 Het goddelijke wapen joeg
 Een pijlpunt in zijn jagersziel,
 Hubertus, diep getroffen, viel,
 En vroeg (aan U ten prooi) asiel:
 “Mijn vuisten vouw ik tot een schede,
 Mijn hoorn scandeert nog slechts gebeden,
 Mijn handen sla ik aan Uw ploeg”.

Vecmont

Domein van hammen, stammen en forellen,
Van eindeloze grauwe sparrenbossen,
Grauwsparren om te merken en te vellen
En tot immense stapels op te bossen.

Een overdaad aan sparren, niet te tellen,
Stammen om te laden en te lossen,
Op bodems die door regenwater zwellen,
Het minuscule grondwoud van de mossen.

Maar soms, wanneer, na mistig winterweer,
De trage winterzon opeens zijn gouden
Brille werpt en spint in winterkoude

Naalden, worden wandelaars er weer
De kleur, de geur gewaar van eikenwouden,
Gerooide megawouden van weleer.

Vierde Week

Twee modellen

Plato is een buste,
Plato staat
Voor ratio en staat.
Jezus staat voor *Wüste*,
Voor uitgebannen lusten,
Voor gelaat.

Λόγος σπερματικός

Plato staat
Voor ratio en maat,
Voor afgemeten lusten. Jezus staat
Voor wereldvreemdheid, ongehuwde staat,
Geslachteloze liefde, celibaat,
Σπερματικός, Zijn logos was Zijn zaad.

Kruis en munt

Ze vormden een twee-eenheid, kruis en munt:
 De keizer was de wereld: stad en staat,
 Hoofd van het bestuurlijk apparaat
 En *en profil* in harde munt gemunt

En Jezus het gekruisigde gelaat,
 Zijn kruisweg bracht Hem naar het hoogste punt
 Van Caesars landschap, naar Zijn hoogtepunt,
 Zijn kruisberg, waar Hij munt sloeg uit Zijn smaad.

De Keizer was de keizerlijke buste,
 Gecomprimeerd tot munt, tot het robuuste
 Autogram van zijn Imperiaat,

Het kopstuk van het keizerlijke huis;
 Wie bracht het goede, wie het leed, het kwaad
 In omloop: Caesar (munt) of Christus (kruis)?

Overweging

Hoe Hij Caesars muntstuk, diens metalen,
Tot harde munt geslagen autogram,
Waar burgers slechts belasting mee betalen,
Wegend in Zijn vingertoppen nam,

Zonder waarlijk naar die munt te talen:
Het Nieuwe Testament, waarvoor Hij kwam,
Gold als onwerelds, als een illegale
Leer, was niet in muntgeld in te schalen.

Marcus 12:14-17; Matteüs 22:15-22

Neolithische revolutie

Steentijdjagers die op reeën joegen,
Op ganzen, wilde eenden, everzwijnen,
Op vissen, met hun fuiken en hun lijnen,
Bekenden zich tot akkerbouw en sloegen

De handen en de ossen aan de ploegen
Op pas ontboste akkerbouwpercelen
En toonden zich, in zaaitijdrituelen,
Bereid om zich in Uw beheer te voegen.

En in de vochtdoorweekte, landbouwklare
Aarde zaaiden zij hun tarwe-aren
Met een geducht performatief IQ.

En Donar sprak: vermenigvuldigt u,
Want hij belichaamde het wonderbare
En effende aldus het veld voor U.

Archeologie

Gestolde tijdcapsules memoreren,
In oude bodemlagen, fragmentarisch,
Hoe wij verbouwers werden en agrarisch,
Al vijftig eeuwen granen cultiveren

Als dorpsbewoners, honkvast, vegetarisch.
Beroepssoldaten bleven foerageren,
Op mensenkuddes jagen met hun speren,
Hun Rijksnomadendom was legendarisch,

Maar na hun roofdiertijd als militair
In stamverband, in Caesars dienstverbanden,
Was ook voor hen de ommekeer ophanden

En werd de afgezwaaide legionair
Alsnog een boer, obees en sedentair,
Die akkers ging bewerken met zijn handen.

De bende van de nacht

In zijn zuurstofarme kerker
Geeft hij als bokkenrijder zijn geheimen
Prijs, op lijfstrafrechtelijk bevel
Dicteert hij zijn bekentenis in rijmen.

Haard en tangen gloeien als de hel,
Folteringen doen zijn geest bezwijmen,
Breuken die geen lijfarts meer kan lijmen,
Striemen staan als teksten op zijn vel.

Dan neemt de dief het woord. Een penpunt pent,
Verplaatst zich schaatsend over het perkament,
Plaatst letters die hij nimmer leerde schrijven,

Noteert nauwkeurig elk antecedent.
Hij gaat te biecht, hoe men wist in te lijven
Een leger veteraan als delinquent.

Vijfde Week

Kloostertuin te Brno

Het is met het Rijk der hemelen als met
De man die erwten telde en een wet
Ontdekte, AA, BB, Aa, Bb,
Enkel door te pellen en te tellen:
Als stenen tafels waren zijn tabellen,
De grondtekst van het leven kreeg hij mee.

Gestichte liefde

Het is met het Rijk Gods als met de liefde,
Eerst zie je, als je op je leger ligt,
Als in een spiegel, schijnbaar, je geliefde
Op wie je liefdesspeer zich smachtend richt,

Maar dan van aangezicht tot aangezicht,
Zoals ooit Paulus aan Korinthe briefde;
Eertijds verwierf Gods liefde zo'n gewicht
Dat minnaars andere liefdesscheuten diefden.

Snelwegloge

In mijn auto, in het late duister,
Wordt de regen, striemend langs mijn ruit,
Terwijl ik Wagners *Liebestod* beluister,
Als een orkest, de snelweg wordt Bayreuth.

Onstuimig, haar gezang, haar stemgeluid:
Door haar *fortissimo*, door haar gefluister
Omgeven, zit Isolde, als een kluister,
Mij zingend, rouwend, stervend op de huid.

Muziektheaters zijn als kathedralen,
Toonkunstdichters zijn als kardinalen,
Maar enkel Richard Wagner is een paus.

Zijn toontragedie is een diluviale
Zondvloed, stilte klinkt als luid applaus,
Het wegdek transmuteert tot *Festspielhaus*.

Louteringsberg

Mijn gids: de weg die Dante ging,
Maar op het halfroond van het Noorden,
Een cirkelspoor van louter woorden,
Cijferreeksen en fonemen,
De wereld zal een einde nemen,
Dichterschap is loutering.

Flora

Flora kweekte, plantte
Onaangetaste, pure,
Oneetbare, giftige planten,
Ziekmakend van nature,
Chemisch bezoedelde zaden,
Natuurlijke pesticiden,
Om plukken te verbieden
En grazen te ontraden.
Haar cyanide, aangeboren,
Extermineerde herbivoren:
Na lente, liefde, seks,
Muteerde zij tot heks.

Venus in vino

Wanneer ik mij, vanavond, nu,
Aan wijn te buiten ga, *grand cru*,
Word jij weer “haar” en “zij” en “U”.

Stond jij maar echt op mijn menu
Vannacht, in jouw gevechtstenu,
Paradijselijk, lijfelijk, *nu*.

Revolte

Mijn poëzie: revolte van het vrije
Dichtwoord tegen bibliocratieën,
Absolutistische oligarchieën:
Recensenten en uitgeverijen
Zijn mijn ancien regime, zijn mijn Bastille.

Zesde Week

Walhalla

Gun mij straks intrek in uw slot:
Verbluffende zonsondergangen
En steevast zesendertig gangen
Bier, niets anders schaft uw pot.

Tussen dichters en soldaten
Zonder onderscheid van rang
Voel ik mij niet godsverlaten:
Ik ent mijn werk op hun gezang.

Hier vervoleindigt zich mijn reis:
Uw veteranenparadijs,
Men leeft er slechts van bier en wind.

Gun mij dat, onder uw bewind,
In uw regenboogpaleis
Mijn liefde gretig aftrek vindt.

Zonnekoning

Zie mij als Zonnekoning, *Roi Soleil*,
Wie mij frustreert, weerstreeft in mijn Versailles
Of dwarsboomt, degradeer ik tot lakei,
Royer ik, declasser ik tot canaille.
Valse, dissonante melodieën
Verban ik uit mijn tuin der fantasieën.

Schaakstuk

In liefdesdromen word ik als een schaker,
Wachtend op jouw zet, op jouw begin,
Jouw opening: ik pen je en ik pin
Jouw dame, sluiks, terloops, maar dan steeds vaker.

Ik maak me van jou meester, worstel, win,
Bedwing je, zonder hulpstuk of bewaker,
Jouw lichaam is een witte koningin,
Mijn greep omklemt je als een notenkraker.

Ik leg je als een dame op de mat,
Omkluister jou en zet je schaak en mat,
Je lopers en je paarden en je torens

Vat ik bij hun kladden en hun horens,
Mijn greep omarmt, omstrengelt jou, alvorens
Je afklopt, uitgekleeft en afgemat.

Smoke signal

Ooit zindert, aan de einder, als een dobber,
Jouw rooksignaal, jouw aanzoek om te stoeien.
Gun mij één vechtpartij, één duinzandrobber,
Van wellust zul je zwijmen in mijn boeien.

Kalligrafie

Je ligt zoals je bent, languit
Mijn hand noteert,
Kalligrafeert
Mijn versjes op jouw blanke huid.

Anatomie van het verlangen

Zelfs nu ik omzie, zonder toorn of wrok,
Om jouw en mijn verlangen te ontleden,
Naar ons impetueus voltooid verleden,
Bega je, in absentia, obstructie,
Tegen anamnese en obductie,
Postuum omstandig onderzoek post hoc.

Moeras

Mijn dagen zijn als een moeras
Dat ik mijn biotoop mag noemen,
Mijn versjes zijn als waterbloemen,
Als orchideeën in mijn gras
En lezersogen zijn insecten;
Dagboekgedichten zijn als dodder,
Als blauw gekleurde, geel gevlekte
Salamanders in mijn modder.

Zevende Week

Jurassic Park

Als een argeloze mensenhand
Begraast mijn Brontosaurus op jouw buik
De prairielandschapsparken van jouw huid,
Je lijkt één onuitputtelijke plant.

En sterft hij, jou doorkruisend, toch nog uit,
Dan transformeert hij tot een Röntgenplaat.
En in jouw liesstreek loert, op vlees en seks,

En op een opening en op een duik,
Als fallus, mijn Tyrannosaurus Rex,
In schoot en eierstokken graast zijn zaad.

Code

Heimelijk jouw cijfers tatoeëren
Als code op mijn onbeschreven huid,
Opdat, wanneer je mij zou arresteren,
Mij met geweld zou scheiden van mijn kleren,
Mijn tatoeage mij zou denunciëren,
Dan kwam mijn liefdesbrandmerk toch nog uit.

Kansloos

Wanneer ik, verzwakt en verstoten,
Vannacht in jouw handen zou vallen,
Dan zou je me temmen en stallen,
Fysiek onderwerpen, mijn poten
Fixeren, mijn torso ontbloten,
Maîtresse met biceps en ballen.

Tranny song

Ik ben een vrouw, zielsdiep in mijn gedachten,
Mijn bloed, mijn vlees, mijn huid, mijn oppervlakte,
Alles ademt kwetsbaarheid en zwakte,
Alles aan mij is hunkering en smachten.

Ik ben een vrouw in al mijn weefseltypen,
Al mijn begeerten worden manifest,
Die zwijgend in mij sluimerden en slapen,
In mijn lichaam als een palimpsest.

In de wereld van de poëzie
Gaat sterk mijn voorkeur uit naar het vocale
Werk, naar liefdesliedjes, madrigalen,
Naar ballades over iemand die

Zich voor zijn nieuwe lichaam laat betalen,
Voor wie het meer is dan een theorie
Dat er niet twee geslachten zijn, maar drie,
Die zich als voer beschouwt voor kannibalen.

Transvestite's song

Come, catch me, store me in your cage,
Subject me to tumultuous rage,
Humiliate
Me, penetrate,
Transfigure me, domesticate,
Make me surrender,
Switch off my gender.

Koortsdroom

Koortsig van verlangen
Stel ik mijn diagnose:
Jouw beeldspoor blijft me stangen,
Jouw liefde als een pose,
Jouw vulva als een porie,
En seks: meedogenloze
Schedelplaatsvictorie.

Levenslang

Ach, als het moest, als test, om jou
Dan kon ik, wees niet bang,
Een heel, zelfs twee jaar zonder jou,
Maar waarom levenslang?

Naar jouw liefde blijf ik dingen,
Een uitzichtloos traject,
Spoorloos wil ik jou verdringen,
Maar mijn geheugen lekt.

Nooit krijg ik meer geen genoeg van jou,
Mijn nacht is *Sturm und Drang*,
Waarom, liefste, moest dat nou,
Jouw vonnis, levenslang?

Achtste Week

Provocatie

Pas nu beseft ik wat jouw tred beduidde,
Het klakken van jouw hakken op de gang,
Jouw smalende gefluit, jouw vogelzang:
Je richtte jouw uitdagende geluiden
Tot mij, als auditorium, gehoor,
Je hebt jouw territorium sonoor
Gemerkt, totdat je het bij mij verbruide,
Nu reken ik jou in: ik merk en vang
Je als mijn prooi, het lot van oertijdbruiden.

Abstineren

Wanneer ik vast, standvastig niet meer drink,
Manhaftig als een man mezelf verweer,
Van alcoholconsumptie abstineer,
Dan krimpt mijn vlees: het is alsof ik slink,

Vervrouwelijk, demasculiniseer,
Tot vrouw transfigureer, feminiseer,
Me mutileer, alsof ik me vermink,
Mezelf modificeer tot missing link.

Mijn lichaam ijlt alsof ik me drogeer,
Alsof ik manisch word, hallucineer,
Veel baat zou hebben bij een psychiater,

Met opiaten experimenteer:
Ontwenningdifterie is rabiater
Dan dronkenschap, delirium of kater.

Dubbelliefde

Hij kent de liefde, in haar twee gestalten:
 De huwelijksliefde, ethisch-legitiem,
 Een levenslang reproductief regime
 Van aanzien en van normatief gehalte,

Maar ook de schaduwliefde, als infectie,
 Revolte, als weerbarstige erectie,
 Een periodiek onpeilbaar absentisme,
 Een micro-ethologisch cataclysm.

Als partner dient hij uit zijn monogame
 Liefde, maar in expliciete, boude
 Dromen triomfeert zij als infame

Succubus, azend op een overname
 En in het witte duinzand bleef haar gouden
 Voetafdruk als εἶδολον behouden.

Beroering

Het vergenoegt mij niet dat ik jou zie,
Jouw lichaamsholten wil ik exploreren,
Jouw oppervlakten plek voor plek toucheren,
Jouw huidsensoren grondig perturberen,
Mijn erotiek is speleologie.

Jurassic site

Het strand was een route
Voor reuzenreptielen:
Een spoor van fossiele
Vereeuwigde voeten.

Biblia bibliorum

Luther las één boek, zijn levensboek,
Het boek waarbij geen ander boek het haalde,
Zijn Überbuch, dat hij, als dubbelboek,
Als wereldboek, in Lutherduits vertaalde.

Vrije liefde

Een romancier is sedentair,
Maar poëzie is ambuland,
    Een dichter een nomade.
Huwelijkstrouw is sedentair,
Behelst één levenslange band,
    Is aan één pad gebonden,
    Eén levensbed, één gade,
    Eén narratieve sponde.
Mijn liefde, als sacrale zonde,
Heeft in de duinen plaatsgevonden,
Jou, mij in poëzie verbonden,
    Mijn liefde als nomade.

Negende Week

Locus delicti

Mijn blik taxeert de stranden,
Het strandnomadenbed:
Hier werd jouw silhouet
Toen ik jou overmande
Een sprookje voor mijn handen,
Voorbij het lichtspel van de
Kustwachtminaret.

Twee genres

Ambtshalve werd ik schrijver van beroep,
De wijsbegeerte, als mijn therapie,
Mijn uitweg, Bildungsreis en reddingsloop,
Waar rede convergeert met belletrie,

Verleende mij als dichter amnestie,
Mijn ambacht werd het woord, mijn blik werd loep,
Mijn leeropdracht epistemologie,
Mijn *nec plus ultra* bleef de poëzie.

Schreber-syndroom

Zijn fallus wordt een schede, wordt vervangen
Door epitheelcelweefsel uit zijn wangen
En elke porie wordt een minuscule
Vulva, Venusholten van verlangen,
Zijn lichaam raakt bezaait met deze tule
Van hypersensitieve moleculen.

Topologie

De effen ruimte, vlak en zonder naden,
Door ebbend, wijkend water afgezet,
Waarin, als parallelle lengtegraden
Nieuwe lijnen worden uitgezet:

Een topografisch raster of een net,
Geploegde groeven voor de nieuwe zaden;
Het brakke slik waarin de meeuwen waden
Moet ruimte maken voor een tarwebed.

Na de catastrofes die ons treffen
Als waternood, blijkt heel de aarde effen:
De vlakke aanwas van de woestenij.

De factor arbeid echter keert het tij,
Landbouwgrond rukt op waar zich verheffen
De muren van de Egmondse abdij.

Veldhaptonomie

Liefdespartners sluiten
Pacten en contracten
Om tot elkaar te komen
Als quasi-autonome
Subjecten - als 'partij'.

Nomaden beoefenen buiten
De liefde, als veldhaptonomen,
Verkiezen tactiele contacten,
Bedrijven, gevrijwaard van akten,
De liefde van zeer nabij.

Van tweeërlei minne

Liefde op afstand: Hoofse liefde,
Optisch, als hofmakerij;
Nomadische liefde:
Haptisch, motorisch,
Liefde van zeer nabij.

Strandscène

Impulsief jou van de bodem lichten
Om zo, van jou, in tweekamp, als soldate,
Als krijgsgodin, een standbeeld op te richten,
Balancerend als een acrobate.

En als jij je voldoende hebt verweerd,
Wil ik, heel visueel, jouw bruusk verraste
Vlees van zeer nabij, gedetailleerd,
Terwijl je roerloos ademhaalt betasten.

Want door me met jouw lichaam te belasten
Schakel ik jouw ledematen uit,
Dan stuit mijn blik, als blik van cineasten,
Op minuscule duinen in jouw huid.

Tiende Week

Penthesilea

Je mag je als een prooi van mij bedienen,
Jouw naakte voeten: Amazonemuilen,
Jouw lichaam, blakend als gevechtsmachine,
Jouw blik zo fel dat ik me wil verschuilen...

Maar dat blijkt fantasie, juist als soldaat
Blijk je uiterst kwetsbaar, delicaat:
Achilles die jouw hiel in handen krijgt,

Jouw afschrikwekkend harnas open rijgt,
Jouw lichaam ruw ontbolstert en verslaat,
Luid schreeuwend vloert, - en dan verslagen zwijgt.

Intimiteit

Als koppel vormen wij, ineengevouwen,
Intiem, een sferoïde, als een aarde,
De spermacellen die ik voor jou spaarde
Wanen zich al stervende de jouwe.

Geketend in de boeien van mijn klauwen
Stijg je met een kwantumsprong in waarde
Terwijl jouw zoogdierkieuwen op mij kauwen...
De bronsttumult die ons vervlocht en paarde

Schuift zalvend onze lichamen ineen.
We lijken één geheel en homogeen:
Mijn rib van vlees ontsluit jouw Hof van Eden,

Jouw corridor, jouw innerlijke treden,
Jouw pad van epitheel en oestrogeen
En elke porie in jouw huid wordt schede.

Πάντα ῥεῖ

Taal is een taalstroom, fluïde,
 Maar dit gedicht bezinkt
 Op papier als een bodem, als inkt,
 Geconsolideerd, solide.

Het Zijn is fluïde, maar zelfs πάντα ῥεῖ
 Hield stand als inscriptie, in schrijfwas, in klei,
 Zelfs πάντα ῥεῖ beklijft
 En sedimenteert, als je schrijft.

Een strofe waarvan ik beval,
 Verduurzaamt tot koolstofkristal,
 Tot grafische tekens, tot Babels.

Mijn contemporaine parabels
 Kristalliseren, verdichten
 Tot duizend-en-een gedichten.

Ex libro naturae

De dingen zijn als dragers van inscripties,
Gestolde tekstfragmenten, opgespaarde
Notities, almanakken van de aarde,
Ontcijferbaar, slechts ogenschijnlijk cryptisch.

De wereld is een leeszaal van allure,
Een onbeheerd archief aan kleitabletten
Beschreven in een reeks van alfabetten
Waar onze teksten weer op voortborduren.

Een lab is als een bergtop: permanent
Geïsoleerd, geruisloos, een convent
Waar wetenschappers monnikswerk verrichten,

Men registreert en kopieert en pent,
Al krijgen er becijferde berichten
De voorkeur boven lyrische gedichten.

Laatste woorden

Het paringslied waarin ik jou bezing
Is handgeschreven, oogt klassiek Ionisch,
Maar de ultieme woordenwisseling
Geschiedde via e-mail, elektronisch.

Uittocht

Hij bezigde één taal
Bij preek en Avondmaal,
Zijn leerlingen in God
Werden polyglot.

Your thighs

For seconds they towered above
My body, twin pillars of petrified love,
Like phantomised Amazon limbs
Caught in a daunting glimpse;

But then their strengths seemed spent,
Their muscles subdued, caught, bent,
Quite overwhelmed, quite fenceless,
Quite suddenly defenceless.

Your arms were like ropes of flesh to tie
Them down, expose their precious dye.
Allow me to trounce them afresh,
Caress and outwrestle their feminine flesh.

Elfde Week

Furor astronomicus

Terwijl ik jou gelouterd gadesla,
Raak ik de liefde meer en meer ontwend,
Ik word een astronoom, een Tycho Brahe,
De nachtelijke hemel toegewend,
Een uiterst ingetogen Casanova,
Een sterrenwachter die jou als een Nova
Ontwaart, zich in de duisternis verschuilt,
Zijn fallus, als uitschuifbaar instrument,
Gelaten voor zijn telescoop verruilt.

Écriture prophylactique

*Ma poésie, besogne préventive,
Ma strophe quotidienne et diurnal,
Recueil des chants de jour, comme un journal
En rimes, occupation palliative...*

Het is mijn opiaat, mijn sedatief,
Mijn kuur, mijn therapeutisch protocol,
Mijn profylaxis, zelden effectief,
Tegen overmaat en alcohol,
Het maakt me een dossier en een geval.

Planetarium

Belofte aan geliefden van jouw type
Door minnaars van mijn slag, mijn soort, mijn genus,
Nadat ze in jouw gouden vangnet sliepen:
Als ik jouw Mars word, wordt jouw lichaam Venus.

Leie-studie

Bernini-incarnatie,
Alsof in jouw peptiden
Als Leie-Nereïde
Diens marmer oplicht, glimt.
Mijn antwoord: Gustav Klimt,
Mijn gouden regen striemt,
Als sluiersdecoratie
Van spermatozoiden.

Wachtstand

Mijn *óργανον*, gehelmd als een soldaat,
Kerft in jouw vlees een wond die al bestaat,
Een tweede mond, een libidokanaal,
Middelpuntzoekend, traag, centripetaal.

Slechts als *succubus* kan ik jou ontbieden,
Je bent niet echt. Zolang je slechts als schim
Verschijnt, als ochtendnix en Nereïde,
Ervaar ik ook mezelf als interim.

Want zonder jou blijf ik een plaatsvervanger,
De functie die ik toegewijd vervul
Met mijn geslachtsorgaan als zaadampul

Neem ik slechts waar, mijn plaats neem ik slechts in
Als remplaçant, incognito, stand-in,
Tot ik jou echt bevredig en bezwanger.

Catalogus

De wetenschap, de wetenschapsmilitie
 Van schrijvers, botanisten, zoölogen
 Ontslot het Zijn in duizenden vertogen,
 Als gold het een prospectus, een inspectie,

Zonder veel egards of mededogen,
 De buitenwereld met een expeditie,
 De binnenwereld met een vivisectie,
 Resultierend in een resurrectie:

Het Paradijs, als sprookjestuin van planters,
 Herrees als proefstation, compleet met panthers,
 Als Ark voor taxonomen, biologen:

Jardin des Plantes, modeltuin, zelfs voor dichters,
 En werkterrein voor disciplinestichters
 En ieder werelddeel verscheen als sectie.

Schrijfmachine

Ik werk als een machine, produceer
Peptiden, zaad, urine, mijn stellige
Is chronisch onderhevig aan slijtage
En wisselt stoffen met de biosfeer.

In mij is onvermoeibaar in de weer
Een legioen microben, als bagage,
Hun biomassa vormt een percentage
Van mijn gewicht, een tiende ongeveer;

Maar levend draag ik bij als een fervente
Schrijver van op rijm gestelde brieven
Aan onze mondiale, collectieve,

Epistolaire antro-po-archieven,
Een kielzog aan humane documenten,
Aan technoculturele sedimenten.

Twaalfde Week

Interview

De studio is een cabine,
Een schedeldak befloerst met huid,
De etherdemon die wij dienen
Neemt mij op en zendt mij uit.

De studio is een machine
Die woorden pijnloos volgens script
Tot zinnen en fragmenten knipt,
Een discursieve guillotine.

De studio is een kajuit
Die ruis en deining dempt en stremt
En alle golven van geluid

Waarop wij drijven buitensluit;
De microfoon, omhand, omklemd,
Lijkt voor mijn strottenhoofd bestemd.

Prehistorie

Met troffelspaden leggen de geleerden
Het leven bloot in heidense contreien:
De haard was als het hart der boerderijen
Van plaggen waarin zuurstof circuleerde.

Verenigd rond het haardvuur bij het minderen
Der dagen bad een echtpaar tot de trouwe
Goden: Wodan, Donar, Frija ('Vrouwe')
Rondom een soort van kerststal met hun kinderen.

Mijn spade is mijn pen, terwijl ik schrijf
Word ik gewaar hoe ik met hen verblijf
In hutten, onder zeil ben met een bark

Of ergens met Isolde in een Ark
Het liefdesdrama lijf aan lijf bedrijf
Op open zee, op weg naar leenheer Mark.

Paradijs

In Adams woning heerste ledigheid,
Zijn bloed baant zich een weg door onze aders
Als erfgoed van de vader aller vaders,
Maar hem bedrukte deze zee van tijd.

Archaïsch waren zijn begrippenkaders,
Nog ongerept zijn religiositeit,
Hij was, als alledaagse bezigheid,
In dialoog met hemelse eskaders.

Waar hij godvruchtig door Gods tuinen waadde
Verlokte hem de schaduwrijke zone,
Het woud van loofbostakken, van arcaden

Waar Eva rondhing, rondging als nomade,
Op jacht naar fruit, getaande Amazone,
Als wurgslang afgericht op euvel daden.

Natura facit saltus

Adam sleet zijn tijd celibatair,
Van alle vertebraten was alleen
De mens nog zonder partner, solitair,
Het mensdom was om zo te zeggen één.

Luid deed hij zijn beklag en zo verscheen
Zijn tors in haar vizier; het leek unfair.
Zij was half vrouw, half slang: een literair
Construct, een mix van vlees en collageen.

Hij werd haar doelwit. Zij besloop en ving
En onderwierp hem aan een worsteling,
De prooidierstatus leek de mens beschoren;

God duldde dat Zijn beeld, Zijn uitverkoren
Eersteling als wild ten onder ging:
Zij werden als een mensenpaar herboren.

Lied van de arbeid

Eertijds waren mensen vrij gedrongen,
Behaard en hoekig waren hun gezichten,
Hun zinnen waren bondig, maar ze zongen
Bij alles wat ze dagelijks verrichtten.

Hun denken dacht nog in gedachtesprongen,
Hun strottenhoofd werd menselijk en richtte
Zich tot het oor, de stembanden, de longen
Begonnen stroeve liederen te dichten.

Hun werkzaamheden werden bij het klieven
Van bomen, het doorploegen van de bodem
Gestroomlijnd door chromatische motieven.

De adamsappel werkte als een modem,
Elk ambacht had zijn liedboek, tuinders hieven
Een lied aan bij het stekken en het dieven.

Dionysisch

Drankzucht huist als doodsdrift in mijn klieren
En zwaar beneveld heb ik ondernomen
Een zoektocht door de cellen, de rizomen
Van mijn gemoed op zoek naar Batavieren.

De alcohol kreeg vat op brein en spieren:
Eiken wuifden als een rei van bomen,
Samenspannend met de populieren,
Maar ditmaal ben ik heelhuids thuisgekomen

En thuisgeraakt. Nu koeren ze en schuiven
Ze heen en weer en voeren hun gesprekken
Liefkozend, kalm, beducht om mij te wekken,

Een apollinisch koppel: tortelduiven
Die net als ik zijn weergekeerd ter plekke,
Want in mijn dakgoot hebben ze hun ruiven.

Elevatie

Een draaiboek ligt gereed, voor als je komt:
Ik hijs je op een onbewaakt moment
De hoogte in, waar tegenstand verstomt
En jij voor mij zo goed als weerloos bent.

De zandverstuiving wordt als een kapel,
De trage wind, die eerst lankmoedig zweeg,
Klinkt plotseling als Bach, als orgelspel,
Jouw vlees wordt brood, jouw marmer wordt als deeg.

Terwijl mijn schouder jouw gedaante torst,
Onthult mijn vrije hand jouw gouden huid,
Als een vergulde beker is jouw borst,

Als een Dianareplica mijn buit.
En dan leg ik je af en kleed je uit,
Volbreng al wat ik toentertijd niet dorst.

Dertiende Week

Vliegreis

In een mobiel nomadenonderkomen,
Een camera met ingebouwde stoel,
Volg ik de curves van de orthodromen,
Een *embryo in utero* gevoel.

Een steppe is het wolkendek, een poel
Het Alpenmeer, als mossen zijn de bomen,
Als bergmaquettes zijn de Alpendômen,
Mijn reis, niet mijn bestemming is mijn doel.

Mijn raamplaats is mijn loep, mijn telescoop,
Een wolkeloze hemelsfeer mijn hoop,
Als wierook walmt de geur van kerosine.

Als een couveuse hoedt mij de machine,
Een graalkasteel voor luchtvaarttechnologen,
Een gliminsect met tweeënvijftig ogen.

Τὸ Α καὶ τὸ Ω

Hun liefdesepos nam een aanvang met
 Een vulpen, haar geschenk, met inktfiool:
 Een *gladius*, een freudiaans symbool,
 En met een briefkaart met een vissersnet.

Hij werd de dichter die al in hem school,
 Arena van de liefde werd hun bed,
 Romeins theater: ‘vulpen versus net’,
 Gladiator versus gladiool.

Oudheidkundig kan men onderbouwen
 Dat *retiarii* veelvuldig vrouwen
 Waren, androgyne militairen.

Haar vulpen werd zijn ding, zijn literaire
 Wapen, secondant in twist en rouwen
 En Α / Ω van hun affaire.

Bouwstenen

Hangende een inclemente,
Trage aanloop naar de lente
Ontstond dit bundeltje fragmenten
Voor een groot werk dat ik in petto
Had, modules en segmenten,
Building blocks voor een libretto.

Materia prima

Wanneer ik aarde ‘oerstof’ noem, citeer
Ik *Nature*, ‘grondstof’, ‘eerste element’.
Aanwezigheid van water is ‘recent’
Op aarde, net als lucht en atmosfeer.

Als een wolk van smeltend ijscement
Daalde water ooit op aarde neer,
Een vloedgolf, interplanetair verkeer,
Zo maakte *Nature* kortelings bekend.

Ons oerverblijf dat ruimschoots vocht vergaarde
Zodat een prille biotoop kon aarden
Raakte sterk verwaterd, sindsdien staat er

Een oceaan aan circulerend water:
Ondenikbaar is een aarde zonder aarde,
Maar H₂O bezonk aeonen later.

Soirée

Ik heb de avond met haar doorgebracht,
De alt die laatst *Das Mädchen von Piraeus*
En het *Erbarme Dich* uit de *Mattheus*
Zo onnavolgbaar ten gehore bracht.

De tweede avond, even onverwacht,
Verbracht ik bij de *Königin der Nacht*
Aan tafel, zonder krans of sterrendracht,
Maar uit het meesterwerk van Amadeus.

Versje uit mijn vroege jeugd

Waar wij nog nimmer waren
In een te hoge stratosfeer
Leren goden met lange haren
Alvast de regels van het verkeer.

Regressie

Mijn dichtkunst houdt zich staande als een huis
Tegen de tendensen van de taal
Tot niets te degraderen, tot kabaal,
Stochastisch, ondoorgrondelijk geruis,

Tot kansdicht of tot chaos te verstommen,
Een wirwar van woord-letter combinaties,
Mechanisch opgewekte perturbaties,
Geheel van zin verstoken taalkolommen.

Voor mij schuilt er een boodschap in elk woord,
Een evangelie in de woorden zelf,
Ik ben een volgeling, een van de elf:
Minstreeel, skald of bard, - ik ben aan boord.

